

MAHALI PA GILLETTE PENYE WATU WENGI ZAIDI

(kwa macho ya wale ambao bado wanasubiri)

“Kliniki huwatibu wagonjwa. Jamii inayojali huwategemeza watu.”

I. Mahali Penye Watu Wengi Zaidi

Ni mahali gani penye watu wengi zaidi katika kituo cha huduma za afya?

Si ukumbi.

Si kliniki.

Si chumba cha kusubiri.

Wala si korido.

Mahali penye watu wengi zaidi ni pale pasipoonekana katika ramani yoyote ya jengo.

Ni wakati ujao.

Kila aingiaye hubeba swali.

Wagonjwa.

Familia.

Madaktari.

Wauguzi.

Wakurugenzi.

Hata yule anayesafisha sakafu.

Hakuna ajuaye kwa hakika mambo yataishaje — au pengine wanajifanya, kwa hofu.

Na hata hivyo, kila mmoja huendelea kupanga mipango ya siku inayofuata.

Sijapata kuona mahali pengine popote watu wengi namna hii wakiishi kwa pamoja katika wakati uleule uliopo, na kukaa, kwa ukaidi, katika wakati ujao uleule.

Ndiyo maana naamini kwamba makaburini ndipo mahali penye watu wengi zaidi nilipopata kupajua.

II. Hitimisho

Wengi hudhani kwamba kinyume cha uhai ni kifo.

Sina hakika sana.

Baada ya kukaa muda katika vituo vya utengamao, hospitali, nyumba za kutunzia wazee na makaburini, nimefikia hitimisho tofauti.

Kinyume cha uhai si kifo.

Ni kusahaulika.

Na huenda ni kwa sababu hiyo makaburini ni mojawapo ya mahali penye watu wengi zaidi ninapopajua.

Si watu.

Bali kumbukumbu.

Maisha yetu yote tunapaogopa makaburini.

Tukiwa watoto tunafundishwa kwamba ni mahali pa mwisho.

Tukiwa watu wazima tunajifunza kupakwepa.

Tunakwenda huko kwa wajibu, kwenye maadhimisho ya kumbukumbu, kwa heshima.

Tunaingia kimya na kutoka upesi tuwezavyo.

Na hata hivyo, nilipotazama kwa makini, niligundua kwamba makaburini si mahali pa wafu. Wafu hawapo pale.

Wamo katika nyumba walizoishi.

Katika maneno waliyoyaacha.

Katika mienendo tuliyojifunza kwao.

Katika kasoro tulizorithi.

Katika mapengo yanayoendelea kusema nasi.

Makaburini ni mahali pa walio hai.

Pa wale wanaorudi.

Pa wale wanaokumbuka.

Pa wale ambao bado wana jambo la kumwambia mtu asiyeweza kujibu tena. Na acha nikuambie, haya yanatoka kwa mtu aliyewahi kufika huko, lakini hakupata nafasi.

III. Ukurasa wa Mwandishi

Kazi hii haikuagizwa.

Haikuuzwa.

Haikufanywa kwa madhumuni ya kibiashara.

Iliandikwa ili kushuhudia thamani ya utangamao, ya utu wa binadamu, na ya uhusiano kati ya watu.

Ada pekee inayoombwa ni dola moja ya ishara — si kama malipo ya kazi hii, bali kama ushuhuda wa dhamira ya pamoja kwa utamaduni wa kujali, matumaini na uwajibikaji.

Ferdinando